

ДИФЕРЕНЦІЙНА ПСИХОЛОГІЯ
РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ (СИЛАБУС)

1. Реквізити навчальної дисципліни

Рівень вищої освіти	<i>Перший (бакалаврський)</i>
Галузь знань	<i>05 Соціальні і поведінкові науки</i>
Спеціальність	<i>053 Психологія</i>
Освітня програма	<i>Прикладна психологія</i>
Статус дисципліни	<i>Нормативна</i>
Форма навчання	<i>Заочна</i>
Рік підготовки, семестр	<i>2 курс, 2 семестр</i>
Обсяг дисципліни	<i>5,5 кред. ЄКТС / 165 годин Лекції – 6 годин, семінарські – 4 години, Самостійна робота студента – 155 годин</i>
Семестровий контроль / контрольні заходи	<i>ДКР / Екзамен</i>
Розклад занять	rozklad.kpi.ua
Мова викладання	<i>Українська</i>
Інформація про викладачів	https://psy.kpi.ua/vikladachi/
Розміщення курсу	

2. Програма навчальної дисципліни

Опис навчальної дисципліни, її мета, предмет вивчення та результати навчання

Предметом вивчення навчальної дисципліни є індивідуальні відмінності психіки індивідів і груп людей, а також природа, джерела і наслідки цих відмінностей.

Метою навчальної дисципліни є формування наукових уявлень про закономірності психічних варіацій, засвоєння здобувачами сучасні уявлення про індивідуальні, типологічні та групові психологічні відмінності між людьми, ознайомлення з класичними та новітніми їх класифікаціями.

Система теоретичних і практичних (семінарських) занять дає можливість вирішити такі **основні завдання**:

- сформувані у здобувачів вищої освіти науковий підхід до розуміння індивідуальних, типологічних та групових відмінностей людини та закономірностей їх виникнення та функціонування;
- розуміти диференціацію індивідуальних особливостей психіки людини з точки зору їх обумовленості властивостями нервової системи,
- знати індивідні, предметно-змістові та духовно-світоглядні якості індивідуальності, особливості самосвідомості, стильових характеристик особистості та їх вплив на здійснення різних видів діяльності (професійної, навчальної, спілкування тощо);
- мати уявлення про ролі свідомості і самосвідомості в поведінці, спілкуванні і діяльності людей, формуванні особистості;
- вміти давати психологічну характеристику особистості, сформувані початковий досвід та професійну позицію фахівця щодо практичної діяльності психолога-консультанта;
- усвідомлювати і бачити співвідношення спадковості і соціального середовища, ролі і значення національних і культурно-історичних фактів;

- могли проаналізувати проблеми усіх рівнів індивідуальності, унікальне поєднання рис, способів поведінки та звичок, що визначають неповторну картину існування людини.

Відповідно до вимог освітньо-професійної програми метою дисципліни є формування у здобувачів вищої освіти:

Загальних компетентностей:

- застосовувати знання у практичних ситуаціях (ЗК 1);
- знати та розуміти предметну область та розуміти професійну діяльність (ЗК 2);
- здатність діяти на основі етичних міркувань (мотивів) (ЗК 12);
- здатності та готовності впроваджувати наукові основи та рекомендації щодо сучасної життєдіяльності, засобів фізичного, психічного, психологічного і духовного розвитку особистості й самовдосконалення (ЗК 13);
- здатність до саморозвитку на основі рефлексії та саморегулювання (ЗК 14);
- здатність і готовність до безперервного й актуального навчання, опанування новими знаннями, методичними розробками, інноваційними проектами, володіння новітніми технологіями в галузі психології (ЗК 15).

Фахових компетентностей:

- здатність оперувати категоріально-понятійним апаратом психології (ФК 1);
- здатності аналізувати вітчизняний та зарубіжний досвід розуміння природи виникнення, функціонування та розвитку психічних явищ (ФК 2);
- здатність до розуміння природи поведінки, діяльності та вчинків (ФК 3);
- здатність самостійно збирати та критично опрацьовувати, аналізувати та узагальнювати психологічну інформацію з різних джерел (ФК 4);
- здатність організовувати та надавати психологічну допомогу (індивідуальну та групову) (ФК 8);
- здатність здійснювати просвітницьку та психопрофілактичну діяльність відповідно до запиту (ФК 9);
- здатність застосовувати знання теорій лідерства та моделей побудови кар'єри в практичній реалізації свого лідерського потенціалу та професійній діяльності (ФК 13).

Програмні результати навчання:

- здійснювати пошук інформації з різних джерел, у т.ч. з використанням інформаційно-комунікаційних технологій, для вирішення професійних завдань (ПРН 3);
- обґрунтовувати власну позицію, робити самостійні висновки за результатами власних досліджень та аналізу літературних джерел (ПРН 4);
- обирати та застосовувати валідний та надійний психодіагностичний інструментарій (тести, опитувальники, проективні методики тощо) психологічного дослідження та технології психологічної допомоги (ПРН 5);
- пропонувати власні способи вирішення психологічних задач і проблем у процесі професійної діяльності, приймати та аргументувати власні рішення щодо їх розв'язання (ПРН 9);
- формулювати думку логічно, доступно, дискутувати, обстоювати власну позицію, модифікувати висловлювання відповідно до культуральних особливостей співрозмовника (ПРН 10);
- складати та реалізовувати план консультативного процесу з урахуванням специфіки запиту та індивідуальних особливостей клієнта, забезпечувати ефективність власних дій (ПРН 11);
- знати, розуміти та дотримуватися етичних принципів професійної діяльності психолога (ПРН 16);
- рефлексувати можливості власного інтелектуального потенціалу для вирішення завдань професійної діяльності (ПРН 20).

Ефективне засвоєння навчального матеріалу значною мірою залежить від активної співпраці здобувачів вищої освіти з викладачем під час лекцій та практичних занять. Консультації з даного

курсу проводяться відповідно до розкладу, який можна знайти на офіційному сайті кафедри психології та педагогіки.

Пререквізити та постреквізити дисципліни (місце в структурно-логічній схемі навчання за відповідною освітньою програмою)

Для вивчення дисципліни здобувачу вищої освіти бажано мати навички використання текстового редактора на комп'ютері, навички роботи з електронними базами даних наукових інститутів та бібліотек.

Навчальна дисципліна має міждисциплінарний характер та інтегрує знання з інших освітніх компонентів: «Основи психодіагностики», «Філософські основи наукового пізнання», «Теорія ймовірності» тощо. За структурно-логічною схемою програми підготовки фахівця дана навчальна дисципліна створює основу для вивчення таких дисциплінами, як: «Професійна етика психолога», «Психологія праці» тощо.

Дисципліна перебуває у тісному зв'язку з іншими дисциплінами циклу професійної підготовки, завдяки чому створюється міцне підґрунтя для подальшого оволодіння знаннями з психологічних дисциплін.

3. Зміст навчальної дисципліни

Назви розділів і тем	Кількість годин			
	Всього	у тому числі		
		Лекції	Практичні (семінарські)	СР
<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>	<i>5</i>
Тема 1. Диференційна психологія як наука. Загальні положення	9	-	-	9
Тема 2. Передумови виникнення науки про індивідуальні відмінності	9	-	-	9
Тема 3. Історія розвитку диференційної психології	9	-	-	9
Тема 4. Методи диференційної психології	11	2	-	9
Тема 5. Природа людської індивідуальності	11	2	-	9
Тема 6. Диференційна психологія про темперамент	12	-	2	10
Тема 7. Характер як індивідуально-психологічна особливість людини	10	-	-	10
Тема 8. Акцентуації характеру та психопатії	10	-	-	10
Тема 9. Особистість: диференціально-психологічний аспект	10	-	-	10
Тема 10. Диференційна психологія здібностей	10	-	-	10
Тема 11. Диференціально-психологічні характеристики здібностей та інтелекту	12	2	-	10
Тема 12. Когнітивні стилі	10	-	-	10
Тема 13. Індивідуальний стиль діяльності	10	-	-	10
Тема 14. Статеві-вікові відмінності між людьми	12	-	2	10
Тема 15. Крос-культурні дослідження	10	-	-	10
Тема 16. Соціокультурна детермінація індивідуальних відмінностей	10	-	-	10
Всього годин	165	6	4	155

4. Навчальні матеріали та ресурси

Для успішного вивчення дисципліни достатньо опрацювати навчальний матеріал, який викладається на лекціях, а також ознайомитись з:

4.1. Базова література

1. Агеєва В. П. Інша оптика: гендерні виміри сучасності. Київ : Smoloskyp, 2019. 250 с.
2. Галян О. І. Практикум з диференційної психології. Дрогобич, 2020. 45 с.
3. Дегтяренко Т. В., Ковиліна В. Г. Психофізіологія розвитку : підруч. для студ. вищих навч. закл. Київ : УАїД «Рада», 2022. 327 с.
4. Карапетрова О. В. Диференціальна психологія: навч.-метод. посіб. Бердянськ : БДПУ, 2019. 216 с.
5. Лебон Г. Психологія людських спільнот: Психологія народів. Психологія мас (Психологія натовпу). Київ : Андронум, 2021. 438 с.
6. Романовська Л. І., Подкоритова Л. О. Диференційна психологія: навч. посіб. Львів : «Новий Світ – 2000», 2023. 236 с.
7. Спенсер В. Подорож людини: генетична одіссея. Харків: Книжковий клуб «Клуб сімейного дозвілля», 2019. 224 с.
8. Цуканов Б. Й. Диференціальна психологія (конспект лекцій). Одеса : «АстроПринт», 2021.

4.2. Допоміжна література:

1. Генеза поняття «особистість» в українській психологічній науці: монографія / [В. В. Турбан, Л. З. Сердюк, В. В. Бушанський, В. В. Москаленко, Ж. М. Маценко та ін.]; за ред. В. В. Турбан. Київ : Видавничий Дім «Слово», 2020. 178 с.
2. Диференціальна психологія [Електронний ресурс]: електрон. метод. рекомендації методичні рекомендації до практичних занять та самостійної роботи з навчальної дисципліни «Диференціальна психологія» для здобувачів спеціальності 053 «Психологія» першого (бакалаврського) рівня вищої освіти/ уклад. О. В. Медянова. Одеса, 2023. 35 с.
3. Зінюк О. Л. Програми гендерних студій в українських університетах. Івано-Франківськ, 2019. 788 с.
4. Кузьо О. Основи психологічної практики : навч. посіб. Львів : Львівський державний університет внутрішніх справ, 2022. 124 с.
5. Максименко С. Д. Загальна психологія. 3-є видання. Київ : Вид-во: ВД «Сварог». 2020. 272 с.
6. Мельник В. У полоні інтерпретацій: Політична антропологія між Сходом і Заходом : монографія ; наук. ред. Ф. М. Кирилюк ; ред. В. О. Парфенюк. Вінниця : Нова книга, 2020. 279 с.
7. Методичні вказівки для самостійної роботи з курсу «Диференціальна психологія» для студентів спеціальності 053 «Психологія» усіх форм навчання / упоряд. І. Л. Моначин. Тернопіль : ТНТУ ім. І. Пулюя, 2018. 20 с.
8. Чикур Л. Д. Психологічні особливості формування українського менталітету. International scientific-practical conference "Science, education and society in the 21st century: scientific ideas and implementation mechanisms": conference proceedings (Košice, Slovakia, August 4, 2023). Košice, Slovakia: Scholarly Publisher ICSSH, 2023. 34-36.

Web-ресурси:

1. Національна бібліотека України імені В. І. Вернадського. URL : <http://www.nbuv.gov.ua/>
2. Психологічна бібліотека Київського Фонду сприяння розвитку психічної культури. URL : <http://psylib.kiev.ua/>
3. Сайт бібліотеки Київського політехнічного інституту імені Ігоря Сікорського. URL : <https://www.library.kpi.ua/>
4. Сайт журналу «Психологічний часопис». URL : <http://ua.appsyjournal.com/>
5. Сайт Інституту соціальної та політичної психології НАПН України. URL : <http://ispp.org.ua/biblioteka.htm>

Навчальний контент

5. Методика опанування навчальної дисципліни (освітнього компонента)

Лекційні заняття

№ з/п	Назва теми лекції та перелік основних питань (завдання на СРС)
1.	<p>Тема 4. Методи диференційної психології. Методи диференційної психології. Поняття про науковий метод, методологію та методику дослідження. Загальнопсихологічні методи (спостереження й експеримент). Моделювання та реконструювання у диференціальній психології. Типологічний метод. Психогенетичні методи. Історичні методи (методи аналізу документів).</p> <p>Завдання на СРС:</p> <p>I. Відповіді на питання для самоперевірки:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Перелічити методи дослідження використовують у диференційній психології. 2. Розкрити суть методу моделювання. 3. Розкрити зміст психогенетичних методів дослідження. 4. Висвітлити, для чого використовують методи аналізу документів. <p>II. Огляд основної та додаткової літератури по темі.</p>
2.	<p>Тема 5. Природа людської індивідуальності. Взаємодія середовища та спадковості. Сучасне розуміння спадковості та середовища. Спадковість і середовище: найбільш поширені помилки. Людина як представник біологічного виду homo sapiens. Організм як тілесний чинник індивідуальності. Індивід як формально-динамічна характеристика особистості. Особистість – психологічний носій соціальних властивостей. Індивідуальність – інтегральна біопсихосоціальна характеристика людини.</p> <p>Завдання на СРС:</p> <p>I. Відповіді на питання для самоперевірки:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Розкрити зміст проблеми взаємодії середовища та спадковості. 2. Порівняти поняття «людина», «організм», «особистість», «індивідуальність». 3. Пояснити, чому індивідуальність вважається інтегральною біопсихосоціальною характеристикою людини. <p>II. Огляд основної та додаткової літератури по темі.</p>
3.	<p>Тема 11. Диференціально-психологічні характеристики здібностей та інтелекту. Уявлення про інтелект, його структуру та індивідуальні відмінності в інтелекті. Загальна характеристика теорій інтелекту. Джерела варіативності інтелекту. Типи інтелектуальної обдарованості. Проблема задатків, здібностей та інтелекту в диференціальній психології. Історія досліджень і розвиток проблематики психології здібностей. Загальні інтелектуальні здібності. Загальна характеристика інтелектуальних здібностей.</p> <p>Завдання на СРС:</p> <p>I. Відповіді на питання для самоперевірки:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Дати визначення поняття «інтелект». 2. Надати загальні характеристики теорій інтелекту. 3. Розкрити поняття «загальні інтелектуальні здібності». 4. Висвітлити типи інтелектуальної обдарованості. <p>II. Огляд основної та додаткової літератури по темі.</p>

Семінарські (практичні) заняття

Основні завдання циклу семінарських (практичних) занять:

спираючись на теоретичні знання, здобувач вищої освіти повинен опанувати наступними вміннями і навичками: визначати основні завдання психології у розбудові сучасного українського суспільства та аналізувати психічні процеси. Необхідно сформулювати у здобувачів вищої освіти:

- здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями;

- здатність оперувати категоріально-понятійним апаратом психології;
- здатність самостійно обирати й застосовувати валідний та надійний психодіагностичний інструментарій для психологічного дослідження;
- здатність аналізувати й оцінювати достовірність одержаних результатів психологічних досліджень, формулювати на їх основі аргументовані висновки та рекомендації;
- здатність презентувати результати власних досліджень усно і письмово, за допомогою мультимедійних засобів;
- здатність бути критичним і самокритичним.

№ з/п	Назва теми заняття та перелік основних питань (перелік дидактичного забезпечення, питання для поточного контролю та завдання на СРС)
1.	<p>Тема 6. Диференційна психологія про темперамент.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Темперамент і вища нервова діяльність. 2. Первинні та вторинні властивості нервової системи. 3. Конституційні теорії темпераменту: К. Сіго, Е. Кречмера, У. Шелдона. 4. Типи будови тіла та темпераменту за Е. Кречмером. <p>Практична частина.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Підготовка презентації «Історико-психологічний аналіз проблеми темпераменту». 2. Підготовка презентації «Типологія темпераментів за Е. Кречмером». 3. Підготовка презентації «Конституціональна типологія особистостей У. Шелдона». 4. Підготовка презентації «Співставлення моделей Е. Кречмера та К. Г. Юнга». <p>Завдання на СРС:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Розкрити сучасний сенс перших теорій темпераменту. 2. Пояснити сутність конституційних теорій темпераменту. 3. Висвітлити вивчення темпераменту у психофізіологічній школі КНУ ім. Шевченка (А.І. Ємченко, П.Д. Харченко, Г.М. Чайченко)»
2.	<p>Тема 14. Статеві-вікові відмінності між людьми.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Етологія статі. 2. Нейроандроногенетична теорія Л. Елліса. 3. Міжстатеві відмінності в психологічних якостях. <p>Практична частина.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Підготовка доповіді «Аналіз психометричних досліджень міжстатевих відмінностей у когнітивних процесах та інтелектуальних здібностях». 2. Підготовка доповіді «Нейроандроногенетична теорія Л. Елліса». 3. Підготовка доповіді «Основи етології статі». <p>Завдання на СРС:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Охарактеризувати місце статі у структурі індивідуальності. 2. Назвати статеві відмінності в психічній діяльності та поведінці. 3. Охарактеризувати головні теорії розвитку статевої ідентичності.

6. Самостійна робота здобувача вищої освіти

Здобувачі освіти самостійно опрацьовують питання за всіма темами в теоретичному або практичному аспекті. Самостійна робота з навчальної дисципліни «Диференційна психологія» включає: поглиблене вивчення літератури на задану тему та пошук додаткової інформації; проведення досліджень за методиками з якими знайомилися на практичних заняттях.

У процесі самостійної роботи здобувачі вищої освіти мають оволодіти вміннями та навичками:

- організації самостійної навчальної діяльності;
- самостійної роботи з навчальною, навчально-методичною, науковою, науково-популярною літературою;
- конспектування літературних джерел;
- робота з довідковою літературою.

Тема 1. Диференційна психологія як наука.

Предмет диференційної психології. Специфіка диференційної психології, зв'язок з іншими науками, роль у практичній психології. Напрями диференційно-психологічних досліджень за В. Штерном: предмет і завдання диференційної психології. Індивідуальні, типологічні та групові відмінності. Раса, диспозиція, тип. Індивідуальність як інтегральне поняття диференційної психології.

Тема 2. Передумови виникнення науки про індивідуальні відмінності.

Передісторія диференційної психології. Донаукове знання. Хіромантія. Астрологія. Характерологія (І. Кант, І. Банзен). Психогностика. Фізіогноміка (Ж. Лаватер). Френологія (краніоскопія) Ф.А. Галля, Графологія абата Мішона. Перші наукові дослідження індивідуальних відмінностей (Ф. Бессель, В. Вундт, Ф. Гальтон, В. Штерн, А. Біне, Дж. Кеттелл). Вимоги практики. Впровадження в психологію експериментального методу. Впровадження методів статистичного аналізу. Дисперсійний аналіз. Кореляційний аналіз. Факторний аналіз. Використання даних психогенетики.

Тема 3. Історія розвитку диференційної психології.

Значення досліджень В. Вундта, Крепеліна, Альфреда Біне, Шарко. Вклад Адольфа Кетле, Френсіса Гальтона та Карла Пірсона. Створення у США двох національних комітетів, покликаних об'єднати зусилля тестологів (1895–1896 рр.). Розквіт тестології.

Тема 6. Диференційна психологія про темперамент.

Історія вчення про темперамент – пошук біологічних основ темпераменту. Конституційні теорії темпераменту: К. Сіго, Е. Кречмера, У. Шелдона. Типи будови тіла та темпераменту за Е. Кречмером. Факторне дослідження темпераменту Г. Ю. Айзенком.

Тема 7. Характер як індивідуально-психологічна особливість людини.

«Я-концепція» як центральне утворення характеру. Стратегії віддання переваги й Образ-«Я». Місце характеру в структурі індивідуальності. Диференціально-психологічний аналіз структурних компонентів характеру. Самооцінка. Саморегуляція – наполегливість – воля. Система базових орієнтацій. Характер як відповідь особистості на фрустрації. Формування характеру.

Психологічні типи за К. Г. Юнгом. Поняття про екстраверсію та інтроверсію. Психічні функції. Характеристика психологічних типів: мисленневих, почуттєвих, відчуттєвих, інтуїтивних. Психоаналітична класифікація характерів Н. Мак-Вільямс. Поняття характеру у психоаналітичній традиції. Механізми психологічного захисту як найважливіший критерій психоаналітичної діагностики. Типи організації характерів (нарцисичний, обсесивно-компульсивний, депресивний, маніакальний, шизоїдний, параноїдний, істеричний, мазохистичний, асоціальний).

Тема 8. Акцентуації характеру та психопатії.

Поняття психопатії та нормального характеру. Поняття «акцентуації» (К. Леонгард). Класифікація психопатій та акцентуацій характеру підлітків.

Тема 9. Особистість: диференціально-психологічний аспект.

Класифікація як науковий метод. Властивості і типи. Особистісні типи. Функціональна типологія: поведінкові стратегії індивідуальності. Клініко-екзистенціальна типологія характеру. Гордон Олпорт: диспозиційна теорія особистості. Поняття особистості концепції. Реймонд Кеттел: структурна теорія особистості. Загальні принципи теорії характеристик особистості. Структурні принципи: категорії характеристик особистості. Ганс Айзенк: теорія типів особистості. Основні типи особистості. Модель Великої П'ятірки.

Тема 10. Диференційна психологія здібностей.

Здібності в структурі індивідуальності. Структура і характеристики здібностей. Два підходи у вивченні здібностей: особистісно-діяльнісний та функціонально-генетичний. Здібності, обдарованість, талант, геніальність.

Співвідношення понять «здібності» та «якості». Здібності та академічна успішність. Загальні та спеціальні здібності.

Дослідження взаємозв'язку показників загальних здібностей (пам'яті, інтелекту), академічної успішності із загальними властивостями ВНД та із спеціально людськими типами ВНД (мислительним, художнім, середнім). Дослідження інтелектуальних здібностей. Психічні механізми компетентності, таланту і мудрості. Проблема здібності до творчості. Концепція редукції творчості до інтелекту. Аналіз концептуальних підходів до креативності. Механізми креативності. Інтуїція як механізм творчості. Креативність, її діагностика і можливість розвитку.

Тема 12. Когнітивні стилі.

Становлення проблематики стильових характеристик індивідуальності. Теоретичні витoki стильового підходу. Поняття «когнітивного стилю». Психологічна характеристика основних когнітивних стилів. Види когнітивних стилів. Теорія психологічної диференціації. Теорія когнітивних контролів і когнітивного темпу.

Тема 13. Індивідуальний стиль діяльності.

Поняття про стиль діяльності. Стиль діяльності і здібності. Стиль та ефективність діяльності. Класифікації стилів діяльності: стилі виробничої, педагогічної, спортивної діяльності; стилі діяльності музикантів-виконавців; стилі навчальної діяльності. Стилi керівництва, зв'язок з особистісними якостями. Стилi спілкування, стилі самопрезентації та інші індивідуальні стилі поведінки.

Тема 14. Статеві-вікові відмінності між людьми.

Стать у структурі індивідуальності. Теорії розвитку статевої ідентичності. Аспекти статевої диференціації. Статеві відмінності в психічній діяльності і поведінці. Аспекти статевої ідентичності. Теорії розвитку статевої ідентичності.

Тема 15. Крос-культурні дослідження.

Крос-культурна психологія. Визначення культури. Предмет диференціальної крос-культурної психології. Мета й переваги крос-культурних досліджень. Виокремлення крос-культурних змінних. Крос-культурні дослідження навчання і пізнання.

Тема 16. Соціокультурна детермінація індивідуальних відмінностей.

Соціокультурна координата індивідуальності. Крос-культурні дослідження фізичного розвитку, психічних процесів і особистості. Виховання в контексті культури.

Політика та контроль

7. Політика навчальної дисципліни (освітнього компонента)

При викладанні дисципліни семестровий рейтинг здобувача вищої освіти формують: робота на семінарах, і вчасна здача відповідей на тестові завдання модульної контрольної роботи. Штрафних балів з дисципліни не передбачається.

Відвідуваність і виконання завдань

Здобувачам освіти важливо відвідувати лекції, оскільки навчальний матеріал викладається в доступній формі та є можливість обговорення дискусійних питань та уточнення незрозумілих моментів. Для здобувачів вищої освіти, які бажають продемонструвати відмінні результати навчання, активна робота на лекційних заняттях вкрай необхідна. Однак відпрацьовувати пропущені лекції не потрібно.

Активна участь здобувача вищої освіти на семінарських заняттях є обов'язковою. У разі пропуску семінарського заняття обов'язково повинні бути вивчені теми, а також виконані всі практичні завдання до теми.

Теми і завдання для семінарських занять передбачені робочою програмою дисципліни (силабусом), доступною з особистого кабінету здобувача вищої освіти в системі «Кампус», гугл класі або на сайті кафедри психології та педагогіки.

На лекціях та семінарських заняттях допускається використання ноутбуків, смартфонів, але лише для цілей, пов'язаних з навчанням. Бажано, щоб на семінарському занятті здобувач вищої освіти використовував підготовлені ним письмові нотатки з питань теми заняття.

Форми роботи

На лекціях висвітлюється зміст тем дисципліни «Диференційна психологія», представлених в силабусі. Вітаються питання від здобувачів вищої освіти до викладача під час лекції. Викладач може ставити питання окремим здобувачам вищої освіти або загалом аудиторії. Допускається діалог між здобувачами вищої освіти і викладачем на лекції.

На семінарських (практичних) заняттях здобувачі вищої освіти поглиблюють і розширюють знання щодо методології та методів проведення психологічного дослідження. Під час семінарських (практичних) занять викладач резюмує сильні і слабкі місця у доповідях здобувачів вищої освіти, вказує на помилки, якщо такі є, дає відповіді на додаткові питання з теми семінарського (практичного) заняття.

Форми поточного контролю: усне опитування, виступ здобувача вищої освіти із доповіддю або повідомленням, участь у обговоренні питань на семінарських заняттях тощо.

Політика університету

Академічна доброчесність

Політика та принципи академічної доброчесності визначені у розділі 3 Кодексу честі Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського». Детальніше: <https://kpi.ua/code>.

Норми етичної поведінки

Норми етичної поведінки студентів і працівників визначені у розділі 2 Кодексу честі Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського». Детальніше: <https://kpi.ua/code>.

8. Види контролю та рейтингова система оцінювання результатів навчання (PCO)

Поточний контроль: [опитування за темою заняття, домашня контрольна робота \(ДРК\)](#).

Семестровий контроль: [екзамен](#).

Оцінювання та контрольні заходи

Рейтинг здобувача вищої освіти з дисципліни складається з балів, що отримуються за:

- 1) роботу на семінарських (практичних) заняттях (відповіді, вирішення завдань та доповнення відповідей інших здобувачів вищої освіти у процесі дискусії);
- 2) складання домашньої контрольної роботи;
- 3) складання екзаменаційної контрольної роботи.

Деталізовані критерії оцінювання результатів навчання здобувачів вищої освіти визначені у положенні про PCO з дисципліни та представлені у Додатку 1.

Викладач оцінює роботу здобувача вищої освіти на семінарських заняттях.

Здобувач вищої освіти може оскаржити оцінку викладача, подавши відповідну скаргу викладачу не пізніше наступного дня після ознайомлення студента з виставленою викладачем оцінкою. Скарга розглядатиметься за процедурами, встановленими Університетом.

Умови допуску до семестрового контролю: [зарахування усіх передбачених РП завдань](#).

Таблиця відповідності рейтингових балів оцінкам за університетською шкалою:

<i>Кількість балів</i>	<i>Оцінка</i>
100-95	Відмінно
94-85	Дуже добре
84-75	Добре
74-65	Задовільно
64-60	Достатньо
Менше 60	Незадовільно
Не виконані умови допуску	Не допущено

9. Додаткова інформація з дисципліни (освітнього компонента)

Рекомендації здобувачам вищої освіти

Вивчення курсу «Диференційна психологія» передбачає засвоєння здобувачами вищої освіти системи психологічних знань, основних понять за темами, ознайомлення з навчально-методичними матеріалами.

Головною метою лекцій є мотивація і організація роботи здобувачів вищої освіти з навчальним матеріалом у міжсесійний період. Лекції проводяться із використанням мультимедійних презентацій (за наявності умов в аудиторії).

Готуючись до семінарського заняття здобувач вищої освіти має обов'язково опрацювати лекційний матеріал певної теми, ознайомитись зі змістом матеріалу підручника. При виникненні питань, виявленні незрозумілих положень необхідно обов'язково обговорити їх з викладачем. На семінарському занятті навіть добре підготовлений здобувач вищої освіти не повинен залишатись пасивним спостерігачем, а активно включатись у обговорення питання. Якщо ж здобувач вищої освіти не ознайомився з навчальним матеріалом, йому варто уважніше слухати виступаючих, і завдяки отриманій інформації намагатись компенсувати недоліки підготовки до заняття. Не слід відмовлятися від відповіді на питання викладача. Навіть якщо здобувач вищої освіти не знає відповіді, доцільно спробувати відповісти, висловити свою думку, виходячи з власних знань, досвіду, логіки запитання тощо. При цьому не треба боятися помилитися – одним з важливих завдань вивчення гуманітарних дисциплін є вироблення вміння логічно мислити і відповідно висловлювати власні думки. Однак, варто пам'ятати, що незнання матеріалу дисципліни є суттєвим недоліком роботи здобувача вищої освіти і буде негативно впливати на його загальний рейтинг. Відповідальне ставлення до підготовки на кожне семінарське заняття дає змогу не лише правильно засвоїти навчальний матеріал, але й зекономити зусилля при проходженні семестрового контролю.

Дистанційне навчання

Можливе синхронне дистанційне навчання з використанням платформ для відео-конференцій та освітньої платформи для дистанційного навчання в університеті.

Інклюзивне навчання

Допускається

Робочу програму навчальної дисципліни (силабус):

Складено доцентом кафедри психології та педагогіки, к. психол. н., доцентом Нежинською Оленою Олександрівною.

Ухвалено кафедрою психології та педагогіки (протокол № 15 від 31.05.2024 р.).

Погоджено методичною комісією факультету соціології і права (протокол № 9 від 26.06.2024 р.)

Рейтингова система оцінювання результатів навчання

Рейтинг здобувача вищої освіти з дисципліни «Диференційна психологія» складається з балів, що отримуються за:

- 1) робота на семінарських (практичних) заняттях;
- 2) складання домашньої контрольної роботи (ДКР);
- 3) складання екзаменаційної контрольної роботи.

Система рейтингових (вагових) балів та критерії оцінювання:

1. Робота на семінарських (практичних) заняттях (максимальна кількість балів складає 36 (кількість балів на 1 занятті – 18):

активна участь у проведенні заняття; надання повної і аргументованої, логічно викладеної доповіді, відповіді, висловлення власної позиції з дискусійних питань або повністю правильне вирішення завдань з відповідним обґрунтуванням, у поєднанні зі слухними доповненнями відповідей інших здобувачів вищої освіти у процесі дискусії	14-18
активна участь у проведенні заняття; надання правильних відповідей або правильне вирішення завдань з незначними неточностями, порушеннями логіки викладення відповіді чи обґрунтування при вирішенні задачі	9-13
надання неповної відповіді, неточності в поясненні навчального матеріалу, похибки у вирішенні практичних завдань	4-8
надання відповідей з чисельними значними похибками або вирішення завдання з грубими помилками	1-3
відсутність відповіді, ухиляння від участі у семінарському занятті	0

2. Виконання домашньої контрольної роботи (максимальна кількість балів складає 14).

Домашня контрольна робота включає 7 питань, що є елементами кожного теоретичного розділу навчальної дисципліни. Виконання ДКР полягає в розгорнутій письмовій відповіді на кожне з 2 питань певного варіанту. Варіант ДКР надається викладачем на лекційному занятті або визначається рандомно.

Орієнтовний перелік питань до залікової контрольної роботи та вимоги до оформлення ДКР наведено у додатку 2, 3, 4.

Кожне питання ДКР оцінюється в 2 бали, таким чином максимальна оцінка за виконання ДКР складає 14 балів.

Критерії оцінювання кожного питання ДКР:

повна, аргументована, логічно викладена відповідь. Наведено приклади та обґрунтування	11-14
правильна відповідь з незначними неточностями, порушеннями логіки викладення відповіді	7-10
відповідь з чисельними значними помилками, відповідь неповна, без обґрунтування	3-6
відсутність відповіді	0

Розрахунок шкали (R) рейтингу:

Сума вагових балів контрольних заходів протягом семестру складає:

$$RC = 36 + 14 = 50 \text{ балів}$$

Екзаменаційна складова шкали дорівнює 50% від R, а саме:

RE = 50 балів

Таким чином рейтингова шкала кредитного модуля складає $R = RC + RE = 100$ балів. Необхідною умовою допуску до екзамену є рейтинг (**Rc**) не менше 50% від **RC**, тобто 25 балів.

3. Складання екзаменаційної контрольної роботи: екзаменаційна контрольна робота проводиться у письмовій формі протягом 90 хвилин.

Екзаменаційний білет складається з двох теоретичних питань за тематичними розділами курсу. Ваговий бал кожного питання – 25.

Критерії екзаменаційного оцінювання:

повна, чітка, викладена в логічній послідовності відповідь на питання, що свідчить про глибоке розуміння суті питання, ознайомлення здобувача вищої освіти не лише з матеріалом лекцій, але й з підручником та додатковою літературою; висловлення власної позиції щодо дискусійних проблем, якщо такі порушуються у питанні;	19-25
відповідь на питання, але не зовсім повна або не достатньо чітка, що свідчить про правильне розуміння суті питання, ознайомлення здобувача вищої освіти а з матеріалом лекцій та підручника; певні неточності у відповіді;	13-18
достатньо поверхова відповідь на питання; суттєві помилки у відповіді;	6 –12
неправильна відповідь на питання, що свідчить про незнання відповідного навчального матеріалу, але намагання висловити власне розуміння суті поставленого питання;	1–5
відсутність відповіді.	0

Для отримання здобувачами вищої освіти відповідних оцінок (ECTS та традиційних) рейтингова оцінка (**RD**) переводиться згідно з таблицею:

RD	Оцінка ECTS	Оцінка традиційна
95 – 100	відмінно	Відмінно
85 – 94	дуже добре	Добре
75 – 84	добре	
65 – 74	задовільно	Задовільно
60 – 64	достатньо (задовольняє мінімальні критерії)	
RD < 60	незадовільно	Незадовільно

Перелік питань до екзаменаційної контрольної роботи

1. Предмет та завдання диференційної психології.
2. Взаємодія генотипу і середовища.
3. Основні напрямки дослідження темпераменту.
4. Особливості становлення диференційної психології як галузі психологічної науки.
5. Нейрофізіологія індивідуальних відмінностей.
6. Проблема вивчення психодинамічних властивостей темпераменту.
7. Структура людської індивідуальності.
8. Індивідуальність людського мозку.
9. Критика оцінювального підходу до темпераменту.
10. Методи диференційної психології.
11. Характеристика методів диференційної психології: методи психофізіологічних досліджень, близнюковий метод, тести.
12. Типи ВНД та темперамент. Характеристика типів і властивостей темпераменту.
13. Типи ВНД та індивідуальний стиль діяльності.
14. Психологічна характеристика типів психопатій та акцентуацій характеру.
15. Акцентуїтована особистість за К. Леонгардом (загальна характеристика, акцентуація та норма).
16. Характеристика 10-ти типів акцентуацій темпераменту і характеру за Леонгардом.
17. Характеристика змішаних типів акцентуацій.
18. К. Леонгард про екстра- та інтраверсію.
19. Характеристика циклоїдного та шизоїдного темпераментів Е. Кречмером.
20. Теорія темпераменту Е.Кречмера.
21. Типологія конституціональних відмінностей за У. Шелдоном. Шкала темпераменту.
22. Психологічні типи за К. Юнгом. Інтровертна та екстравертна установки особистості.
23. Характеристика чотирьох психічних функцій: мислення, інтуїція, відчуття, емоції.
24. Характеристика 4-х типів екстравертної установки особистості.
25. Характеристика 4-х типів інтравертної установки особистості.
26. Характеристика психічних рівнів особистості.
27. Характеристика груп і типів особистості на різних психічних рівнях.
28. Психоаналітична типологія характерів З. Фрейда.
29. Характеристика шкал тесту MMPI. Інтегральна інтерпретація профілю особистості.
30. Проблема функціональної спеціалізації півкуль головного мозку, їх взаємодія.
31. Проблема індивідуального стилю діяльності.

32. Часові фактори переробки інформації.
33. Типології вивчення характеру в диференційній психології.
34. Енергетичні фактори роботи мозку.
35. Характер, проблема типології характерів.
36. Організаційні методи.
37. Здібності в структурі індивідуальності.
38. Типологічні підходи до вивчення характеру на рубежі XIX ст.
39. Емпіричні методи дослідження в диференційній психології.
40. Дослідження інтелектуальних здібностей (Ч. Спірмен, В. Штерн, К. Бюллер).
41. Методи обробки даних в диференційній психології.
42. Теорії різноманітності інтелектів.
43. Поняття обдарованості та геніальності.
44. Психогенетика окремих здібностей.
45. Біологічне дозрівання та психічний розвиток.
46. Диференційно-психологічна характеристика психічних процесів особистості.
47. Диференційний аналіз емоційно-вольової сфери особистості.
48. Самосвідомість як диференційно-психологічна характеристика особистості.
49. Аналіз психічних властивостей особистості через призму диференційної психології.
50. Стиль діяльності особистості як аспект дослідження диференційної психології.

Зразок оформлення титульної сторінки домашньої контрольної роботи

НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ УКРАЇНИ
«КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ ІМЕНІ ІГОРЯ СІКОРСЬКОГО»

Факультет соціології і права
Кафедра психології та педагогіки

Контрольна робота
з дисципліни «Диференційна психологія»
Варіант №__

Здобувач вищої освіти

ПІБ _____

групи: _____

Перевірив: ПІБ викладача

к. психол. н., доцент кафедри психології та
педагогіки ФСП

Вимоги до виконання ДКР

Варіант ДКР надається викладачем на лекційному заняття та/або обирається рандомно. Здобувачі вищої освіти подають ДКР за 2 тижні до екзамену.

Загальний обсяг ДКР 8-10 сторінок друкованого тексту українською мовою формату А4 тексту у редакторі Word.

Стандарти: кегель – 14pt, міжрядковий інтервал – 1,5, шрифт Times New Roman, абзацний відступ – 1,25 см, поля: верхнє – 2 см, нижнє – 2 см, ліворуч – 3 см, праворуч – 1,5 см. Обов'язкова нумерація сторінок.

ДКР обов'язково повинна мати титульну сторінку (Додаток 3).

Відповідь на кожне питання має починатися з нового аркушу із зазначеним номером та сформульованою назвою. Необхідно глибоко та стисло розкрити поставлені питання; зазначати порядковими номерами посилання на використані літературні джерела (сайти). Крім узагальнень, бажано викласти власний погляд на проблему.

Список використаних джерел оформлюється за вимогами ДСТУ 8302:2015, з якими можна ознайомитись за посиланням:

<https://drive.google.com/file/d/0B1Ugk1fhA47Ha1NfZklYZ3QzeEU/view?resourcekey=0x51fNY74izbW1aYVTCrWdw>

Орієнтовний перелік питань до ДКР

1. Загальні поняття про властивості нервової системи.
2. Психогенетика загального інтелекту.
3. Загальні поняття про психофізіологічне дозрівання.
4. Психофізіологія індивідуальних відмінностей.
5. Основні поняття психогенетики і методи психогенетичних досліджень.
6. Властивості нервової системи і загальні здібності.
7. Рефлекторні критерії дозрівання.
8. Властивості нервової системи та спеціальні здібності.
9. Психогенетика індивідуальних відмінностей.
10. Методи вивчення властивостей нервової системи.
11. Збагачення і збіднення середовища.
12. Вплив середовища на дозрівання ЦНС у дітей.
13. Теорії психологічної статі.
14. Стереотипність статевої поведінки.
15. Етологія статі.
16. Трансформація загальнонаукових методів в диференційній психології.
17. Диференційований підхід у навчанні.
18. Проблеми індивідуального підходу у вихованні школярів.

19. Індивідуальна та вікова специфіка життєвого циклу людини.
20. Методи диференційної психології.
21. Системний аналіз ієрархії індивідуальних відмінностей.
22. Диференційно-психологічна характеристика психічних процесів особистості.
23. Диференційний аналіз емоційно-вольової сфери особистості.
24. Самосвідомість як диференційно-психологічна характеристика особистості.
25. Аналіз психічних властивостей особистості через призму диференційної психології.
26. Стиль діяльності особистості як аспект дослідження диференційної психології.
27. Психічна та особистісна деформація у дослідженнях диференційної психології.
28. Соціально-класові відмінності та їх аналіз.
29. Гендерні відмінності як проблема дослідження диференційної психології.
30. Диференційні особливості проблеми спілкування.
31. Соціокультурний фактор індивідуальності.
32. Диференційний аналіз проблем і психопатології особистості.
33. Теоретико-методологічні аспекти індивідуальної мінливості психіки.
34. Загальні принципи диференційно-психологічного аналізу явищ.
35. Хронологічні характеристики індивідуального розвитку людини.
36. Проблема співвідношення соціального та біологічного у диференційній психології.
37. Диференційно-психологічні аспекти професійного самовизначення особистості.
38. Диференційний аналіз девіантної особистості.
39. Людська природа в культурних відмінностях.
40. Вплив сімейного фактора на індивідуальні відмінності.
41. Вплив культурних установок на розвиток індивідуальності.
42. Урахування психології статевих відмінностей у трудовій діяльності.
43. Диференційований підхід як засіб індивідуалізації навчання та виховання.
44. Дослідження проблем стиля в диференційній психології. Пояснювальні концепції та інтерпретація стильових параметрів.
45. Системний підхід у вивченні індивідуальних особливостей людини.